

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
RYŠIŲ REGULIAVIMO TARNYBOS
TARYBA**

**NUTARIMAS
DĖL UNIVERSALIOSIOS PAŠTO PASLAUGOS TEIKĖJO REGULIAVIMO APSKAITOS
IR REGULIAVIMO APSKAITOS SISTEMOS REIKALAVIMŲ APRAŠO
PATVIRTINIMO**

2025 m. balandžio 29 d. Nr. TN-
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos pašto įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 14 punktu, 18 straipsniu ir įgyvendindama 1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtros bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2008 m. vasario 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/6/EB, Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos taryba n u t a r i a:

1. Patvirtinti Universaliosios pašto paslaugos teikėjo reguliavimo apskaitos ir reguliavimo apskaitos sistemos reikalavimų aprašą (pridedama).

2. Pripažinti netekusiu galios Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos tarybos 2005 m. liepos 1 d. nutarimą Nr. 1V-625 „Dėl Universaliosios pašto paslaugos teikėjo sąnaudų apskaitos taisyklių patvirtinimo“ su visais pakeitimais ir papildymais.

3. Nustatyti, kad:

3.1. šis nutarimas įsigalioja 2026 m. sausio 1 d.;

3.2. 2025 metais tvarkytos universaliosios pašto paslaugos ir periodinių leidinių pristatymo kaimo gyvenamųjų vietovių ir miestų, kurie patenka į retai ir vidutiniškai tankiai apgyvendintas gyvenamąsias vietas, prenumeratoriams paslaugos sąnaudų apskaitos nepriklausomas auditas atliekamas, šio audito išvados teikiamos, kita su universaliosios pašto paslaugos teikėjo 2025 metais ar ankstesniais finansiniais metais tvarkyta sąnaudų apskaita susijusi informacija rengiama, Ryšių reguliavimo tarnybai teikiama ir vertinama pagal teisės normas, galiojusias iki šio nutarimo įsigaliojimo;

3.3. kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į šio nutarimo 2 punkte nurodytą Ryšių reguliavimo tarnybos direktoriaus įsakymą reiškia nuorodą į šį nutarimą.

Tarybos pirmininkė

Jūratė Šovienė

UNIVERSALIOSIOS PAŠTO PASLAUGOS TEIKĖJO REGULIAVIMO APSKAITOS IR REGULIAVIMO APSKAITOS SISTEMOS REIKALAVIMŲ APRAŠAS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Universaliosios pašto paslaugos teikėjo reguliavimo apskaitos ir reguliavimo apskaitos sistemos reikalavimų aprašas (toliau – Aprašas) nustato universaliosios pašto paslaugos teikėjui (toliau – teikėjas) taikomus reguliavimo apskaitos tvarkymo ir reguliavimo apskaitos sistemos reikalavimus.

2. Aprašas taikomas teikėjui tvarkant reguliavimo apskaitą, rengiant ir teikiant Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybai (toliau – Tarnyba) reguliavimo apskaitos ataskaitas ir kitą Apraše nurodytą informaciją. Aprašas netaikomas organizuojant ir tvarkant finansinę apskaitą, rengiant finansines ataskaitas Lietuvos Respublikos įmonių ir įmonių grupių atskaitomybės įstatyme bei Lietuvos Respublikos finansinės apskaitos įstatyme nustatyta tvarka. Tais atvejais, kai Aprašas nereglamentuoja tam tikrų su reguliavimo apskaitos tvarkymu susijusių aspektų, teikėjas privalo vadovautis Lietuvos finansinės atskaitomybės standartais arba tarptautiniais finansinės atskaitomybės standartais.

3. Apraše vartojamos sąvokos:

3.1. **Ataskaitiniai metai** – laikotarpis, sutampantis su universaliosios pašto paslaugos teikėjo vieneriais finansiniais metais.

3.2. **Bendrosios sąnaudos** – sąnaudos, kurios nesiejamos su konkrečiomis galutinėmis paslaugomis ir kurios negali būti priskirtos konkrečioms galutinėms paslaugoms pagal priežastingumo principą, tačiau jos būtinos universaliosios pašto paslaugos teikėjo veiklos tęstinumui, nes yra susijusios su visa jo veikla.

3.3. **Didmeninė paslauga** – universaliosios pašto paslaugos teikėjo kitiems pašto paslaugos teikėjams teikiama paslauga, kurią šie naudoja kaip išteklių savo mažmeninėms paslaugoms teikti.

3.4. **Galutinė paslauga** – asmenims teikiama didmeninė arba mažmeninė paslauga.

3.5. **Kryžminis subsidijavimas** – nuostolio, patiriamo iš vienų didmeninių ir (ar) mažmeninių paslaugų teikimo, padengimas (subsidijavimas) pelnu, gaunamu iš kitų didmeninių ir (ar) mažmeninių paslaugų teikimo.

3.6. **Loginis pakeitimas** – universaliosios pašto paslaugos teikėjo naudojamos reguliavimo apskaitos sistemos pakeitimas, susijęs su naudojamų sąnaudų centrų ir ryšių tarp jų, t. y. naudojamų paskirstymo kriterijų, pakeitimu, įskaitant tų sąnaudų centrų ir paskirstymo kriterijų detalizavimą ir pertvarkymą.

3.7. **Mažmeninė paslauga** – universaliosios pašto paslaugos teikėjo asmenims teikiama paslauga, kuri nėra skirta perparduoti.

3.8. **Nepaskirstomosios sąnaudos** – sąnaudos, kurias patiria universaliosios pašto paslaugos teikėjas ataskaitiniais metais, tačiau kurios nėra būtinos nei universaliajai pašto paslaugai ar periodinių leidinių pristatymo kaimo gyvenamųjų vietovių ir miestų, kurie patenka į retai ir vidutiniškai tankiai apgyvendintas gyvenamąsias vietas, prenumeratoriams paslaugai teikti, nei universaliosios pašto paslaugos teikėjo veiklai palaikyti, todėl jas galima padengti tik iš universaliosios pašto paslaugos teikėjo pelno.

3.9. **Netiesioginės sąnaudos** – sąnaudos, kurios su konkrečia galutine paslauga siejamos netiesiogiai ir paskirstomos naudojant paskirstymo kriterijus ir (arba) norminius koeficientus.

3.10. **Norminis koeficientas** – koeficientas, parodantis, kokia skirstomų sąnaudų dalis yra priskiriama tam tikram sąnaudų centrui.

3.11. **Pagalbinė vidaus veikla** – veikla, kuri skirta pagrindinei vidaus veiklai palaikyti, neturinti tiesioginės įtakos galutinės paslaugos teikimui ir kurios paslaugos (produktai) neteikiami galutinės paslaugos gavėjams.

3.12. **Pagrindinė vidaus veikla** – veikla, kuri skirta galutinei paslaugai suteikti.

3.13. **Pajamų, sąnaudų, turto ir (ar) išipareigojimų paskirstymo kriterijus** (toliau – paskirstymo kriterijus) – ekonomiškai pagrįstas, logiškai pateisinamas ir nediskriminaciniais pagrindais nustatytas veiksnys, kuriuo vadovaujantis pagal priežastingumo ryšį konkrečios pajamų, sąnaudų, turto ir (ar) išipareigojimų sumos yra priskiriamos galutinėms paslaugoms arba sąnaudų centrams.

3.14. **Pašto langelis** – vieta, kurioje universaliosios pašto paslaugos teikėjas teikia galutines paslaugas naudodamasis savo pašto tinklu.

3.15. **Reikšmingas skirtumas** – galutinės (-ių) paslaugos (-ų) sąnaudų, visuminių sąnaudų ir (ar) atliktų stebėjimo (statistikos rinkimo) duomenų pokytis 5 ir daugiau procentų ir (ar) Ryšių reguliavimo tarnybos patvirtintose reguliavimo apskaitos ataskaitų ar reguliavimo apskaitos sistemos patikros techninėse užduotyse nurodytas dydis.

3.16. **Sąnaudų centras** – vidaus veikla, kuriai tarpiniame sąnaudų paskirstymo etape yra priskiriama tam tikra netiesioginių sąnaudų suma, pagal priežastingumo principą siekiant paskirstyti netiesiogines sąnaudas galutinėms paslaugoms.

3.17. **Sąnaudų vienaarūšiškumas** – sąnaudų savybė, kuri leidžia jas grupuoti pagal bendrus požymius.

3.18. **Tiesioginės sąnaudos** – sąnaudos, kurias galima tiesiogiai ir tiksliai priskirti konkrečiai galutinei paslaugai.

3.19. **Verslo vienetas** – logiškai išskirta universaliosios pašto paslaugos teikėjo teikiamų galutinių paslaugų dalis, skirta tam tikrai paslaugų grupei atskirti.

3.20. **Vidaus kontrolė** – universaliosios pašto paslaugos teikėjo taikoma visų kontrolės rūšių sistema, kuria siekiama užtikrinti universaliosios pašto paslaugos teikėjo veiklos teisėtumą, ekonomiškumą, efektyvumą, rezultatyvumą ir skaidrumą, informacijos ir ataskaitų patikimumą ir išsamumą.

3.21. **Vidaus veikla** – tarpinė universaliosios pašto paslaugos teikėjo veikla (procesas), reikalinga universaliosios pašto paslaugos teikėjui galutinėms paslaugoms suteikti.

3.22. **Vidinis pervedimas** – vidaus veiklų pajamų ir (arba) sąnaudų perkėlimas (pervedimas) į verslo vieneto pajamų ir (arba) sąnaudų sąskaitas, atspindintis galutinėms paslaugoms susiformuoti reikalingas vidaus veiklas.

3.23. **Visuminės sąnaudos** – galutinės paslaugos tiesioginių, netiesioginių ir bendrųjų sąnaudų suma.

3.24. Kitos Apraše vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip apibrėžiamos Lietuvos Respublikos pašto įstatyme, Lietuvos Respublikos visuomenės informavimo įstatyme, Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatyme, Įmonių ir įmonių grupių atskaitomybės įstatyme ir Lietuvos finansinės atskaitomybės standartuose arba tarptautiniuose finansinės atskaitomybės standartuose.

4. Visi Apraše nustatyta tvarka Tarnybai teikiami dokumentai turi atitikti Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos darbo reglamento, patvirtinto Tarnybos tarybos 2022 m. rugsėjo 20 d. nutarimu Nr. TN-35 „Dėl Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos darbo reglamento patvirtinimo“, reikalavimus ir turi būti pateikti jame nurodytais būdais.

II SKYRIUS

REGULIAVIMO APSKAITOS TVARKYMO PRINCIPAI

5. Reguliavimo apskaitos tvarkymo tikslas yra atskleisti visų teikėjo teikiamų galutinių paslaugų pajamų ir sąnaudų formavimąsi ir rezultatus.

6. Teikėjas privalo parengti ir naudoti jo veiklai pritaikytą reguliavimo apskaitos sistemą, atitinkančią šiuos principus:

6.1. priešastingumo principą – teikėjas privalo visas ataskaitinių metų pajamas, sąnaudas, turtą ir įsipareigojimus paskirstyti tiesiogiai arba netiesiogiai (naudodamas atitinkamus paskirstymo kriterijus) tiems verslo vienetams ir galutinėms paslaugoms, atitinkamai pagal veiklas, dėl kurių gautos tos pajamos, patirtos sąnaudos, įsigytas turtas ar atsirado konkretūs įsipareigojimai;

6.2. kaupimo principą – teikėjas privalo ataskaitinių metų pajamas ir sąnaudas paskirstyti verslo vienetui ir galutinei paslaugai vadovaudamasis pajamų uždirdimo ir sąnaudų patyrimo faktu, neatsižvelgdamas į pinigų gavimo ir išmokėjimo faktą;

6.3. objektyvumo principą – teikėjas privalo ataskaitinių metų pajamas, sąnaudas, turtą ir įsipareigojimus paskirstyti nešališkai, nesiekdamas iškreipti bet kurios galutinės paslaugos ar jos struktūrinės dalies, verslo vieneto ir jo struktūrinės dalies ataskaitinių metų rezultatų (pelno ar nuostolių), taip pat nesiekdamas paveikti reguliavimo apskaitos informacijos gavėjų priimamų sprendimų;

6.4. pastovumo principą – teikėjas, skirtingais ataskaitiniais metais apskaičiuodamas ir skirstydamas pajamas, sąnaudas, turtą, nuosavą kapitalą ir įsipareigojimus, privalo taikyti vienodą reguliavimo apskaitos sistemą, išskyrus atvejus, kai:

6.4.1. įvykę reikšmingi įvykiai ar aplinkybės lemia teikėjo naudojamos reguliavimo apskaitos sistemos loginių pakeitimų būtinybę;

6.4.2. yra būtina pakeisti teikėjo naudojamą reguliavimo apskaitos sistemą, nes ji neatitinka Aprašo ir (ar) kitų teisės aktų reikalavimų;

6.5. skaidrumo principą – teikėjas privalo ataskaitinių metų pajamas, sąnaudas, turtą ir įsipareigojimus skirstyti taip, kad kiekviename paskirstymo etape ir galutinėse ataskaitinių metų suvestinėse būtų galimybė skaidriai, aiškiai ir nesudėtingai identifikuoti visų kategorijų pajamas, sąnaudas, turtą, įsipareigojimus ir vidinius pervedimus pagal verslo vienetų ir galutines paslaugas. Laikoma, kad skaidrumo principas nepažeidžiamas, jei, vadovaujantis priešastingumo principu, pajamos, sąnaudos, turtas ir įsipareigojimai priskiriami galutinėms paslaugoms tiesiogiai ar iš bet kurio sąnaudų paskirstymo etapo;

6.6. naudingumo principą – teikėjas privalo parengti ir naudoti tokią reguliavimo apskaitos sistemą, kuri būtų išsami, detali, tinkama, objektyvi ir suprantama visiems teikiamos informacijos gavėjams;

6.7. patikimumo principą – teikėjas privalo užtikrinti, kad pateikiama informacija tiksliai parodytų teikėjo finansinę būklę ir kad joje nebūtų klaidų ir nukrypimų, o reguliavimo apskaitos sistemoje naudojama informacija neiškreiptų finansinių ataskaitų rinkinyje, rengiamame vadovaujantis Įmonių ir įmonių grupių atskaitomybės įstatymu, pateiktos informacijos. Reguliavimo apskaitos sistemos ir reguliavimo apskaitos tvarkymo patikimumą teikėjas privalo užtikrinti taikydamas teikėjo vadovo ar kito įgalioto asmens patvirtintas vidaus kontrolės procedūras. Vidaus kontrolę turi sudaryti bent šie elementai: rizikos vertinimas, kontrolės veikla, informacijos sklaida ir stebėseną.

III SKYRIUS

REGULIAVIMO APSKAITOS SISTEMOS REIKALAVIMAI

7. Teikėjas privalo užtikrinti, kad reguliavimo apskaitos sistemoje:

7.1. būtų galima identifikuoti teikėjo teikiamos kiekvienos galutinės paslaugos kiekius, pajamas, sąnaudas, turtą, nuosavą kapitalą ir įsipareigojimus;

7.2. esantys duomenys būtų teisingi ir tikslūs.

8. Teikėjas privalo suformuoti tokią reguliavimo apskaitos sistemą, kuri sudarytų galimybę:

8.1. įsitikinti, kad teikėjas įgyvendina Apraše nurodytus apskaitos tvarkymo principus, laikosi Pašto įstatymo bei Aprašo reikalavimų ir netaiko kryžminio subsidijavimo universalijai pašto paslaugai ir (arba) periodinių leidinių pristatymo kaimo gyvenamųjų vietovių ir miestų, kurie patenka į retai ir vidutiniškai tankiai apgyvendintas gyvenamąsias vietas, prenumeratoriams paslaugai;

8.2. pateikti Aprašo VI skyriuje nurodytą informaciją;

8.3. Tarnybos prašymu ne vėliau kaip per 45 darbo dienas pateikti detalią reguliavimo apskaitos informaciją mažiausiai už vieno mėnesio laikotarpį, ėjusį prieš 3 mėnesius nuo Tarnybos prašymo pateikti šiame papunktyje nurodytą informaciją gavimo dienos, pagal tuos pačius kriterijus, pagal kuriuos yra sudaromos reguliavimo apskaitos ataskaitos.

9. Visos pajamos, sąnaudos, turtas, nuosavas kapitalas ir įsipareigojimai reguliavimo apskaitos sistemoje turi būti apskaitomi tik vieną kartą.

10. Teikėjas privalo ataskaitinių metų pajamas, sąnaudas, turtą ir įsipareigojimus reguliavimo apskaitos sistemoje paskirstyti verslo vienetams ir aiškiai išskirti kiekvieno verslo vieneto vidinius pervedimus, kurie leistų identifikuoti vidaus veiklas konkrečioms galutinėms paslaugoms teikti. Vidaus veiklos skirstomos į pagrindines vidaus veiklas (pavyzdžiui, darbo laiko, transporto sąnaudos, patirtos teikiant galutines paslaugas ir kt.) ir pagalbines vidaus veiklas (pavyzdžiui, apskaita, administravimas, remontas, techninė priežiūra, proceso kontrolė ir kt.). Kiekvienas vidinis pervedimas turi būti aiškiai išskirtas, ekonomiškai pagrįstas ir nustatytas nediskriminaciniais pagrindais.

11. Teikėjas reguliavimo apskaitos sistemoje privalo išskirti bent šiuos verslo vienetus:

11.1. universaliosios pašto paslaugos, teikiamos Lietuvos Respublikos teritorijoje, verslo vieneta;

11.2. tarptautinės universaliosios pašto paslaugos verslo vieneta, jame išskiriant:

11.2.1. tarptautinių siunčiamųjų pašto siuntų verslo vieneta;

11.2.2. tarptautinių gaunamųjų pašto siuntų verslo vieneta;

11.3. periodinių leidinių pristatymo prenumeratoriams paslaugos verslo vieneta, jame išskiriant:

11.3.1. periodinių leidinių pristatymo kaimo gyvenamųjų vietovių prenumeratoriams paslaugos verslo vieneta;

11.3.2. periodinių leidinių pristatymo miestų, kurie patenka į retai ir vidutiniškai tankiai apgyvendintas gyvenamąsias vietas, prenumeratoriams paslaugos verslo vieneta;

11.3.3. periodinių leidinių pristatymo miestų, kurie nepatenka į Aprašo 11.3.2 papunktyje nurodytus miestus, prenumeratoriams paslaugos verslo vieneta;

11.4. didmeninių paslaugų verslo vieneta;

11.5. kitos pašto paslaugos verslo vieneta;

11.6. kitos veiklos, nesusijusios su pašto paslaugos teikimu, verslo vieneta.

12. Tarnyba, siekdama patikrinti, ar teikėjas netaiko kryžminio subsidijavimo universaliajai pašto paslaugai ir (arba) periodinių leidinių pristatymo kaimo gyvenamųjų vietovių ir miestų, kurie patenka į retai ir vidutiniškai tankiai apgyvendintas gyvenamąsias vietas, prenumeratoriams paslaugai, turi teisę pareikalauti, kad teikėjas ateinančius ataskaitinius metus išskirtų kitus, nei yra nurodyti Aprašo 11 punkte, verslo vienetus ar juos detalizuotų.

13. Teikėjas reguliavimo apskaitos sistemoje privalo aiškiai atskirti kiekvieną universaliąją pašto paslaugą ir kiekvieną periodinių leidinių pristatymo kaimo gyvenamųjų vietovių ir miestų, kurie patenka į retai ir vidutiniškai tankiai apgyvendintas gyvenamąsias vietas, prenumeratoriams paslaugą nuo kitų teikėjo teikiamų paslaugų.

14. Siekiant identifikuoti vidinius pervedimus, teikėjas reguliavimo apskaitos sistemoje privalo atskirai išskirti visų atliekamų vidaus veiklų sąnaudas pagal šias paslaugų grupes:

14.1. vidaus veiklos, skirtos didmeninei paslaugai teikti;

14.2. vidaus veiklos, skirtos mažmeninei paslaugai teikti;

14.3. vidaus veiklos, skirtos bendrai teikėjo veiklai;

14.4. kitos vidaus veiklos (atskirai išskiriant veiklas, susijusias su pašto tinklo teikimu).

15. Teikėjas, nustatydamas bet kurios iš Aprašo 14 punkte nurodytos paslaugų grupės vidaus veiklų detalumą ir skaičių, privalo atsižvelgti į teikiamų galutinių paslaugų specifiką.

16. Vidinio pervedimo dydį sudaro vidaus veiklos sąnaudų suma, tenkanti tam tikram vidaus veiklos matavimo vienetui. Teikėjas vidinių pervedimų dydžius privalo skaičiuoti tokiais vienas po kito nuosekliai einančiais etapais:

16.1. nustatyti kiekvienai vidaus veiklai tenkančią sąnaudų sumą;

16.2. nustatyti kiekvienos vidaus veiklos apimtį (atliktų veiklų kiekį pagal pasirinktą matavimo vienetą);

16.3. nustatyti vidinio pervedimo dydį, vidaus veiklos sąnaudų sumą dalindamas iš vidaus veiklos apimtį;

16.4. nustatyti konkrečių galutinių paslaugų vidaus veiklos komponento panaudojimo koeficientus (kriterijus, norminius koeficientus ir (ar) darbo laiko normatyvus ir pan.), parodančius, kokių mastu tam tikra vidaus veikla yra atliekama konkrečiai galutinei paslaugai teikti;

16.5. atsižvelgdamas į vidaus veiklos komponento panaudojimo koeficientą, nustatyti vidinio pervedimo, tenkančio tam tikrai galutinei paslaugai, dydį.

17. Teikėjas, vadovaudamasis surinktais statistiniais duomenimis, vidaus veiklos komponento panaudojimo koeficientus nustato tiesiogiai (išmatuoja, naudodamas ataskaitinių metų duomenis) arba netiesiogiai (apskaičiuoja, naudodamas reprezentatyvaus, pakankamo, tačiau ne trumpesnio nei 1 mėnuo, laikotarpio stebėjimo duomenis). Vidaus veiklos komponento panaudojimo koeficientai teikėjo vadovo ar kito įgalioto asmens sprendimu turi būti tvirtinami kasmet, išskyrus Aprašo 18 punkte nurodytu atveju.

18. Tuo atveju, kai teikėjas vidaus veiklos komponento panaudojimo koeficientus nustato netiesiogiai, jis du ataskaitinius metus iš eilės atlikęs stebėjimus ir nustatęs, kad stebėjimų duomenų rezultatai reikšmingu skirtumu nesiskiria, turi teisę trečiaisiais ataskaitiniais metais stebėjimų nebeatlikti, bet vidaus veiklos komponento panaudojimo koeficientus nustatyti kaip prieš tai du ataskaitinius metus vykdytų stebėjimų duomenų vidurkius. Šie vidurkiai turi būti patvirtinti teikėjo vadovo ar kito įgalioto asmens sprendimu ir gali būti taikomi ne ilgiau kaip tris ataskaitinius metus, jeigu nėra teikėjo veiklos pokyčių, kurie galėtų turėti įtakos jų reikšmėms.

19. Renkant statistinius duomenis turi būti laikomasi Aprašo 6.4 papunktyje nurodyto principo.

20. Teikėjas privalo parengti laisvos formos reguliavimo apskaitos sistemos aprašą (toliau – Sistemos aprašas). Sistemos apraše turi būti atskleisti:

20.1. teikėjo naudojami detalūs reguliavimo apskaitos tvarkymo principai, metodai ir taisyklės, skirtos teikėjo reguliavimo apskaitai bei pajamų, sąnaudų, turto ir įsipareigojimų paskirstymui vykdyti ir atskaitomybei sudaryti;

20.2. pajamų, sąnaudų, turto ir įsipareigojimų paskirstymo metodai, jų paskirstymo kriterijų kaupimo, tvirtinimo ir kontrolės procedūros;

20.3. reguliavimo apskaitos sistemos keitimo ir tvirtinimo tvarka;

20.4. sąnaudų paskirstymo schema, kurioje būtų matyti, kokie yra naudojami sąnaudų kaupimo centrai ir kaip jie tarpusavyje susiję;

20.5. reguliavimo apskaitos sistemos loginių pakeitimų lentelė, jei tokie pakeitimai buvo atlikti;

20.6. laikotarpis, kuris yra laikomas teikėjo finansiniais metais, ir kita informacija, įrodanti, kad teikėjo suformuota reguliavimo apskaitos sistema, kurios pagrindu verslo vienetams ir galutinėms paslaugoms yra paskirstomos pajamos, sąnaudos, turtas ir įsipareigojimai atitinka Aprašo reikalavimus.

21. Kartu su Sistemos aprašu turi būti parengti šie priedai, kurie yra neatsiejamos Sistemos aprašo dalys:

21.1. kiekvieno verslo vieneto galutinių paslaugų sąrašas ir jų aprašymas;

21.2. teikėjo parengtas ir veikloje naudojamas detalus pajamų, sąnaudų, turto, nuosavo kapitalo ir įsipareigojimų (Didžiosios knygos) sąskaitų, įskaitant smulkesnes subsąskaitas, jei tokios naudojamos, planas (toliau – sąskaitų planas), leidžiantis teikėjui įgyvendinti Aprašo reikalavimus reguliavimo apskaitos srityje, ir šių sąskaitų priskyrimo reguliavimo apskaitos sistemos sąskaitų kategorijoms informacija (pavyzdžiui, kategorijos kodai);

21.3. pajamų, sąnaudų, turto, ir įsipareigojimų paskirstymo kriterijų sąrašas, kuriame nurodyta jų taikymo sritis (kokioms pajamoms, sąnaudoms, turtui ir įsipareigojimams paskirstyti yra taikomi konkretūs paskirstymo kriterijai) ir kiekvieno teikėjo pasirinkto paskirstymo kriterijaus ekonominis pagrindimas;

21.4. ilgalaikio turto vienetų ir (ar) jų grupių nusidėvėjimo (amortizacijos) skaičiavimo laikotarpių sąrašas.

22. Parengtą Sistemos aprašą teikėjas privalo paskelbti savo interneto svetainėje. Atlikęs Sistemos aprašo pakeitimus, teikėjas atnaujintą Sistemos aprašą privalo paskelbti ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo tokių pakeitimų dienos.

IV SKYRIUS

TURTO, NUOSAVO KAPITALO IR ĮSIPAREIGOJIMŲ PASKIRSTYMAS

23. Teikėjas privalo turtą priskirti tiesiogiai tam tikro verslo vieneto konkrečioms galutinėms paslaugoms pagal tai, kurios galutinės paslaugos teikimui tas turtas ataskaitiniais metais yra naudojamas. Jeigu turto neįmanoma tiesiogiai priskirti tam tikro verslo vieneto konkrečioms galutinėms paslaugoms, toks turtas turi būti paskirstytas naudojant atitinkamus turto paskirstymo kriterijus ir laikantis Aprašo 6 punkte nurodytų principų.

24. Teikėjas reguliavimo apskaitos sistemoje privalo taikyti istorinį reguliavimo apskaitos principą – veikloje naudojamą ilgalaikį turtą ir šio ilgalaikio turto sąnaudas apskaityti ilgalaikio turto balansine verte nevertinant ilgalaikio turto vertės sumažėjimo ir padidėjimo.

25. Teikėjas privalo ilgalaikio turto vertę paskirstyti tokia tvarka:

25.1. jeigu ilgalaikis turtas yra naudojamas konkrečaus verslo vieneto konkrečiai galutinei paslaugai teikti, jo vertė turi būti tiesiogiai priskirta konkrečiam verslo vienetui ir konkrečiai galutinei paslaugai;

25.2. jeigu ilgalaikis turtas yra susijęs su keliais verslo vienetais ar keliomis galutinėmis paslaugomis, jo vertė turi būti netiesiogiai paskirstyta atitinkamiems verslo vienetams ir atitinkamoms galutinėms paslaugoms, naudojant ilgalaikio turto paskirstymo kriterijus, parodančius, koku mastu tas ilgalaikis turtas yra naudojamas teikiamoje galutinėje paslaugoje, ir laikantis Aprašo 6 punkte nurodytų principų;

25.3. jeigu ilgalaikis turtas yra naudojamas bendram veiklos palaikymui (užtikrinimui), jo vertė turi būti proporcingai paskirstyta visoms teikėjo teikiamoms galutinėms paslaugoms, naudojant ilgalaikio turto paskirstymo kriterijus, kurie užtikrina Aprašo 6 punkte nurodytų principų įgyvendinimą;

25.4. paskirstant ilgalaikio turto vertę, draudžiama universaliajai pašto paslaugai ir periodinių leidinių pristatymo kaimo gyvenamųjų vietovių ir miestų, kurie patenka į retai ir vidutiniškai tankiai apgyvendintas gyvenamąsias vietas, prenumeratoriams paslaugai priskirti:

25.4.1. prestižo vertę;

25.4.2. investicinio turto vertę;

25.4.3. finansinio turto vertę;

25.4.4. atidėtojo pelno mokesčio turto vertę;

25.4.5. socialinės, kultūrinės, sporto, rekreacinės ir susijusios ar panašios paskirties ilgalaikio turto vertę;

25.4.6. panaudos ir panašiais pagrindais gauto ilgalaikio turto vertę;

25.4.7. išnuomoto ilgalaikio turto vertę;

25.4.8. nebaigtos statybos, nenaudojamo, likviduoto, nurašyto, laikinai nenaudojamo (užkonservuoto), atsargoms priskirto turto vertę;

25.4.9. ilgalaikio turto vertės pokytį dėl turto perkainojimo, atlikto pagal Lietuvos finansinės atskaitomybės standartų arba tarptautinių finansinės atskaitomybės standartų reikalavimus po 2018 m. sausio 1 d.;

25.4.10. ilgalaikio turto vertės dalį, sukurtą už Europos Sąjungos fondų, dotacijų, subsidijų ir joms prilygintas lėšas.

26. Teikėjas privalo trumpalaikio turto vertę paskirstyti tokia tvarka:

26.1. jeigu trumpalaikio turto elementas yra naudojamas konkrečaus verslo vieneto veiklai užtikrinti ir konkrečiai galutinei paslaugai teikti, jo vertė turi būti priskirta tiesiogiai tiems verslo

vienetams, kurių veiklai užtikrinti, ir galutinėms paslaugoms, kurioms teikti reikalingas, konkretus trumpalaikis turtas;

26.2. jeigu trumpalaikio turto elementas tiesiogiai nenaudojamas konkretaus verslo vieneto veiklai užtikrinti ir konkrečiai galutinei paslaugai teikti, kiekvieno tokio elemento vertė turi būti paskirstyta verslo vienetams ir galutinėms paslaugoms, naudojant atitinkamus trumpalaikio turto paskirstymo kriterijus ir laikantis Aprašo 6 punkte nurodytų principų;

26.3. paskirstant trumpalaikio turto vertę, draudžiama universaliai pašto paslaugai ir periodinių leidinių pristatymo kaimo gyvenamųjų vietovių ir miestų, kurie patenka į retai ir vidutiniškai tankiai apgyvendintas gyvenamąsias vietas, prenumeratoriams paslaugai priskirti:

26.3.1. ilgalaikio materialiojo turto, skirtu parduoti, vertę;

26.3.2. antrinių ir asocijuotų įmonių skolas, išskyrus skolas už universalios pašto paslaugą ir periodinių leidinių pristatymo kaimo gyvenamųjų vietovių ir miestų, kurie patenka į retai ir vidutiniškai tankiai apgyvendintas gyvenamąsias vietas, prenumeratoriams paslaugą;

26.3.3. gautinas kompensacijas už nuostolingos universalios pašto paslaugos teikimą;

26.3.4. gautinas kompensacijas už nuostolingos periodinių leidinių pristatymo kaimo gyvenamųjų vietovių ir miestų, kurie patenka į retai ir vidutiniškai tankiai apgyvendintas gyvenamąsias vietas, prenumeratoriams paslaugos teikimą.

27. Konkrečių verslo vienetų galutinių paslaugų teikimui užtikrinti reikalingus įsipareigojimus teikėjas privalo paskirstyti tiesiogiai pagal tai, kurių galutinių paslaugų teikimui tie įsipareigojimai ataskaitiniais metais yra reikalingi (naudojami). Jeigu galutinių paslaugų teikimui reikalingų (naudojamų) įsipareigojimų neįmanoma tiesiogiai priskirti konkrečioms galutinėms paslaugoms, tokie įsipareigojimai turi būti paskirstyti naudojant atitinkamus įsipareigojimų paskirstymo kriterijus ir laikantis Aprašo 6 punkte nurodytų principų. Teikėjo įsipareigojimai negali būti priskiriami universaliai pašto paslaugai ir periodinių leidinių pristatymo kaimo gyvenamųjų vietovių ir miestų, kurie patenka į retai ir vidutiniškai tankiai apgyvendintas gyvenamąsias vietas, prenumeratoriams paslaugai, jei tie įsipareigojimai yra susiję su sąnaudomis ir (ar) turtu, kuriuos pagal Aprašo reikalavimus draudžiama priskirti šioms paslaugoms.

28. Teikėjas kiekvieno verslo vieneto ir galutinės paslaugos nuosavo kapitalo vertę turi apskaičiuoti kaip skirtumą tarp tiems verslo vienetams ir galutinėms paslaugoms priskirto turto ir įsipareigojimų.

V SKYRIUS

PAJAMŲ IR SĄNAUDŲ PASKIRSTYMAS

29. Teikėjas, laikydamasis Aprašo 6 punkte nurodytų principų, privalo užtikrinti, kad į reguliavimo apskaitos sistemą pajamos ir sąnaudos būtų perkeltos vadovaujantis buhalterinės apskaitos registruose užfiksuotais įrašais ir sąskaitų informacija. Perkeldamas duomenis iš buhalterinės apskaitos registru į reguliavimo apskaitos sistemą, teikėjas privalo:

29.1. užtikrinti, kad būtų perkelti visi duomenys ir jie būtų teisingi;

29.2. suskirstyti perkeliamas sąnaudas bent į Aprašo 33 punkte nurodytas sąnaudų grupes. Sąnaudas į sąnaudų grupes teikėjas privalo suskirstyti remdamasis sąnaudų vienuarūšiškumu. Teikėjas, užtikrindamas Aprašo 6 punkte nurodytų principų įgyvendinimą, turi teisę sąnaudas skirstyti į detalesnes, nei nurodytos Aprašo 33 punkte, sąnaudų grupes;

29.3. užtikrinti, kad reguliavimo apskaitos sistemoje būtų galimybė patikrinti sąnaudų ir pajamų perkėlimo išsamumą ir teisingumą.

30. Visų galutinių paslaugų pajamos ir sąnaudos turi būti paskirstytos vadovaujantis Aprašo 6 punkte nurodytais principais, nesiekiant dirbtinai perkelti teikėjo teikiamų paslaugų pajamų ir sąnaudų universaliai pašto paslaugai ir (ar) periodinių leidinių pristatymo kaimo gyvenamųjų vietovių ir miestų, kurie patenka į retai ir vidutiniškai tankiai apgyvendintas gyvenamąsias vietas, prenumeratoriams paslaugai, ir jas atskleidžiant tokiu būdu, kad būtų galima įvertinti reguliavimo apskaitos pagrįstumą (pavyzdžiui, vidinių pervedimų pagrįstumą ir sąnaudų susidarymo priežastingumą).

31. Teikėjas ataskaitinių metų pajamas privalo paskirstyti galutinėms paslaugoms, remdamasis atsiskaitymų su klientais sistemos įrašais ir apmokėjimui išrašytų sąskaitų (sąskaitų tvarkymo sistemos) informacija. Jeigu ataskaitinių metų pajamų neįmanoma priskirti tiesiogiai konkrečioms galutinėms paslaugoms, tokios pajamos turi būti paskirstytos naudojant pajamų paskirstymo kriterijus ir laikantis Aprašo 6 punkte nurodytų principų.

32. Teikėjas, skirstydamas teikiamų galutinių paslaugų sąnaudas pagal Aprašą, privalo, laikydamasis priežastingumo principo, ataskaitinių metų sąnaudas priskirti konkrečioms tam tikro verslo vieneto galutinėms paslaugoms. Jeigu tiesioginis paskirstymas nėra galimas, teikėjas privalo ataskaitinių metų sąnaudas galutinėms paslaugoms paskirstyti naudodamas atitinkamus sąnaudų paskirstymo kriterijus. Nustatydamas sąnaudų paskirstymo kriterijų dydžius, teikėjas privalo naudoti objektyvią veiklos ir (ar) finansinę informaciją, laikytis Aprašo 18 ir 19 punktų reikalavimų ir Aprašo 6 punkte nurodytų principų.

33. Teikėjas privalo visas ataskaitiniais metais patiriamas sąnaudas suskirstyti bent į šias sąnaudų grupes:

33.1. darbo užmokesčio sąnaudos, kurios apima darbo užmokesčio, atostogų rezervo ir nuo jų mokamo socialinio draudimo bei garantinio fondo sąnaudas;

33.2. ilgalaikio turto nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudos;

33.3. einamojo remonto ir aptarnavimo sąnaudos;

33.4. transporto sąnaudos;

33.5. informacinių technologijų ir ryšių sąnaudos;

33.6. finansinės sąnaudos;

33.7. mokesčių sąnaudos;

33.8. galutinių atsiskaitymų už tarptautinę pašto paslaugą sąnaudos;

33.9. kitos sąnaudos.

34. Teikėjas privalo ataskaitinių metų sąnaudas, priskirtas galutinei paslaugai, suskirstyti į šias kategorijas:

34.1. tiesioginės sąnaudos, kurios turi būti tiesiogiai priskirtos konkrečioms galutinėms paslaugoms, nulėmusioms tų sąnaudų atsiradimą (susiformavimą), atskirai išskiriant su universaliosios pašto paslaugos ir periodinių leidinių pristatymo kaimo gyvenamųjų vietovių ir miestų, kurie patenka į retai ir vidutiniškai tankiai apgyvendintas gyvenamąsias vietas, prenumeratoriams paslaugos teikimu susijusias sąnaudas. Tik tuo atveju, jeigu sąnaudų neįmanoma priskirti tiesioginių sąnaudų kategorijai, jos gali būti priskiriamos Aprašo 34.2 arba 34.3 papunktyje nurodytoms kategorijoms;

34.2. netiesioginės sąnaudos, kurios turi būti paskirstytos toms galutinėms paslaugoms ar jų grupėms, kurios netiesiogiai lėmė tų sąnaudų atsiradimą (susiformavimą), naudojant bet kurį teikėjo pasirinktą netiesioginių sąnaudų paskirstymo metodą, kuris užtikrina Aprašo 6 punkte nurodytų principų įgyvendinimą;

34.3. bendrosios sąnaudos, kurios turi sudaryti mažiausią įmanomą visų teikėjo per ataskaitinius metus patirtų sąnaudų dalį. Jos galutinėms paslaugoms paskirstomos paskutiniame sąnaudų paskirstymo etape, kai galutinėms paslaugoms jau yra priskirtos Aprašo 34.1 ir 34.2 papunkčiuose nurodytų kategorijų sąnaudos. Šioms sąnaudoms paskirstyti teikėjas privalo pasirinkti bet kurį bendrųjų sąnaudų paskirstymo metodą, kuris užtikrina Aprašo 6 punkte nurodytų principų įgyvendinimą. Paskirstant bendrąsias sąnaudas visoms teikėjo teikiamoms galutinėms paslaugoms turi būti taikomi vienodi sąnaudų paskirstymo kriterijai;

34.4. nepaskirstomosios sąnaudos, kurios nurodytos Aprašo 35 punkte ir nepriskiriamos nei vienai iš Aprašo 34.1–34.3 papunkčiuose nurodytų sąnaudų kategorijų. Teikėjas šias sąnaudas privalo įtraukti į reguliavimo apskaitos sistemą, tačiau tokias sąnaudas draudžiama priskirti universaliajai pašto paslaugai ir (arba) periodinių leidinių pristatymo kaimo gyvenamųjų vietovių ir miestų, kurie patenka į retai ir vidutiniškai tankiai apgyvendintas gyvenamąsias vietas, prenumeratoriams paslaugai.

35. Nepaskirstomąsias sąnaudas sudaro šios sąnaudos:

35.1. nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudos nuo prestižo, investicinio turto ir finansinio turto;

35.2. socialinės, kultūrinės, sporto, rekreacinės ir susijusios ar panašios paskirties pastatų nusidėvėjimo, nuomos, eksploatacijos, remonto, išlaikymo ir kitos susijusios sąnaudos;

35.3. nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudos, priskaičiuotos nuo panaudos ir panašiais pagrindais gauto ilgalaikio turto;

35.4. išnuomoto, nenaudojamo, likviduoto, nurašyto, esančio atsargose, ilgalaikio turto nusidėvėjimo (amortizacijos) ir palaikymo sąnaudos;

35.5. nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudų dalis, priskaičiuojama nuo ilgalaikio turto vienetų vertės pokyčio dėl turto perkainojimo, atlikto pagal Lietuvos finansinės atskaitomybės standartų arba tarptautinių finansinės atskaitomybės standartų reikalavimus po 2018 m. sausio 1 d.;

35.6. nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudų dalis, priskaičiuojama nuo ilgalaikio turto vienetų vertės, sukurtos už Europos Sąjungos fondų, dotacijų, subsidijų ir joms prilygintas lėšas;

35.7. beviltiškos skolos;

35.8. tantjemų išmokos;

35.9. palūkanų sąnaudos;

35.10. pelno mokesčio, atidėtojo pelno mokesčio, mokesčių nuo dividendų sąnaudos;

35.11. labdaros ir paramos išmokų pinigais ir natūra sąnaudos;

35.12. švietimo programų ir susijusios sąnaudos, jei tos programos nėra susijusios su darbuotojų mokymu ir kvalifikacijos kėlimu;

35.13. kelionių ir susijusios sąnaudos, jei jos nėra susijusios su darbuotojų komandiruotėmis;

35.14. įnašai, įmokos ir mokėjimai teikėjo darbuotojų naudai, išskyrus teisės aktuose nustatytus privalomuosius įnašus ir įmokas ar su darbo santykiais susijusius mokėjimus;

35.15. netesybos, baudos, delspinigiai ir kitos sankcijos už teisės aktų pažeidimus;

35.16. teikėjo padarytos žalos atlyginimo sąnaudos;

35.17. kitos sąnaudos, kurių teikėjas negali priskirti universaliosios pašto paslaugos ar periodinių leidinių pristatymo kaimo gyvenamųjų vietovių ir miestų, kurie patenka į retai ir vidutiniškai tankiai apgyvendintas gyvenamąsias vietas, prenumeratoriams paslaugos sąnaudoms pagal teisės aktuose nustatytus reikalavimus.

36. Teikėjas per ataskaitinius metus patirtas konkrečios galutinės paslaugos sąnaudas privalo paskirstyti šioms kiekvienos galutinės paslaugos struktūrinėms dalims:

36.1. pašto langelio (išskiriant jame atliekamo surinkimo, rūšiavimo, pristatymo ir kitas sąnaudas);

36.2. surinkimo;

36.3. rūšiavimo;

36.4. vežimo (transporto);

36.5. pristatymo;

36.6. kitos sąnaudos.

37. Teikėjas, apskaičiuodamas konkrečios galutinės paslaugos vieneto visuminių sąnaudų dydį, privalo į visumines sąnaudas įtraukti tiesiogines, netiesiogines ir bendrąsias sąnaudas, tenkančias konkrečios galutinės paslaugos vienetai.

38. Teikėjas privalo užtikrinti, kad galutinės paslaugos struktūrinėse dalyse būtų galimybė aiškiai identifikuoti su jomis susijusias vidaus veiklas.

VI SKYRIUS

INFORMACIJOS, SUSIJUSIOS SU REGULIAVIMO APSKAITA, PATEIKIMAS

39. Teikėjas privalo Pašto įstatymo 18 straipsnio 2 dalyje nurodytu terminu parengti ir pateikti Tarnybai reguliavimo apskaitos ataskaitas, kurias turi sudaryti:

39.1. teikėjo vadovo ar kito įgalioto asmens pareiškimas, kad reguliavimo apskaitos sistema ir reguliavimo apskaitos ataskaitose pateikta ataskaitinių metų informacija atitinka Aprašo reikalavimus;

39.2. verslo vienetų ir galutinių paslaugų balansas ir pelno (nuostolių) ataskaita, sudaryta pagal reguliavimo apskaitoje naudojamą informaciją ir Aprašo reikalavimus;

39.3. sąskaitų planas su ataskaitinių metų duomenimis;

39.4. ilgalaikio turto vienetų vertės ir nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudų ataskaita, kurioje turi būti pateikta: ilgalaikio turto vienetų grupė, kuriai yra priskiriamas ilgalaikio turto vienetas; ilgalaikio turto identifikacinis numeris (kodas), kurį galima susieti su reguliavimo apskaitos sistemos sąskaitos (ištekliaus) numeriu; ilgalaikio turto vieneto priskyrimo galutinei paslaugai tipas (tiesioginis, netiesioginis, bendrasis); ilgalaikio turto vieneto pavadinimas, įsigijimo data, eksploatacijos pradžios data, numatytas eksploatacijos laikotarpis, įsigijimo vertė, numatyta likvidacinė vertė, vertė ataskaitinių metų pradžioje, vertė ataskaitinių metų pabaigoje, nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudų per ataskaitinius metus suma, nusidėvėjimo (amortizacijos) skaičiavimo metodas, kita informacija;

39.5. paskirstymo kriterijų sąrašas, kuriame nurodyta kiekvieno paskirstymo kriterijaus taikymo sritis (kokiam (-iems) objektui (-ams) (pajamoms, sąnaudoms, turtui ar įsipareigojimams) paskirstyti yra taikomi konkretūs paskirstymo kriterijai), kokiai vidaus veiklai yra taikomas tam tikras paskirstymo kriterijus, jo vertės, vertės priskyrimas verslo vienetams ir galutinėms paslaugoms;

39.6. kiekvienam sąnaudų paskirstymo etapui suformuotos išsklotinių (matricų) formos, teikiančios informaciją apie tai, kokios sąnaudos (pavadinimas, identifikacinis kodas, paskirstytina sąnaudų suma) kiekviename etape yra skirstomos, pagal kokį paskirstymo kriterijų (pavadinimas, identifikacinis kodas, bendra paskirstymo kriterijaus suma) ir kokiomis proporcijomis yra atliekamas paskirstymas, kokiam sąnaudų centrui ir kokia dalis tų sąnaudų yra priskiriama. Teikėjas papildomai privalo pateikti ataskaitą, parodančią, iš kokių sąnaudų kaupimo centrų ir paskirstymo etapų susidaro galutinių paslaugų savikaina, juos atskleidžiant vienoje matricoje;

39.7. ataskaitinių ir praėjusių ataskaitinių metų galutinių paslaugų ataskaita, kurią sudaro: kiekvienos galutinės paslaugos pavadinimas; galutinės paslaugos mato vienetas; per ataskaitinius ir per praėjusius ataskaitinius metus galutinių paslaugų naudotojams suteiktų paslaugos vienetų skaičius; ataskaitinių ir praėjusių ataskaitinių metų visuminių sąnaudų suma, tenkanti galutinei paslaugai ir galutinės paslaugos vienetui; ataskaitinių ir praėjusių ataskaitinių metų pajamų suma, tenkanti galutinei paslaugai ir galutinės paslaugos vienetui;

39.8. vidinių pervedimų ataskaita (pagal Aprašo priede pateiktą formą);

39.9. detali ataskaitinių metų periodinių leidinių pristatymo kaimo gyvenamųjų vietovių ir miestų, kurie patenka į retai ir vidutiniškai tankiai apgyvendintas gyvenamąsias vietas, prenumeratoriams paslaugos pajamų ir sąnaudų ataskaita;

39.10. aiškinamasis raštas, kuriame nurodyti pateikiamų ataskaitų sudarymo principai ir kita informacija, padedanti suprasti ataskaitose pateiktus duomenis;

39.11. kita informacija, leidžianti įvertinti, jog ataskaitiniais metais teikėjas vykdė Aprašo reikalavimus.

40. Teikėjas kartu su Aprašo 39 punkte nurodytomis reguliavimo apskaitos ataskaitomis privalo pateikti Tarnybai:

40.1. Sistemos aprašą;

40.2. metinių finansinių ataskaitų rinkinį, sudaromą pagal Įmonių ir įmonių grupių atskaitomybės įstatymą, kartu su auditoriaus išvada;

40.3. reguliavimo apskaitos ataskaitų patikros ataskaitą ir (ar) išvadą.

41. Teikėjas, teikdamas Aprašo 39 punkte nurodytas reguliavimo apskaitos ataskaitas, privalo pateikti visą informaciją, iš kurios būtų galima spręsti apie konkrečių duomenų perkėlimą iš finansinės atskaitomybės į reguliavimo apskaitą, taip pat pajamų, sąnaudų, turto ir įsipareigojimų paskirstymo konkrečioms galutinėms paslaugoms pagrindimą ir užtikrinti, kad pateikta informacija būtų su formulėmis ir atsekamais ryšiai tarp atskirų ataskaitų.

42. Tarnyba, siekdama įvertinti, ar teikėjas ataskaitiniais metais vykdė Aprašo reikalavimus, turi teisę pareikalauti, kad teikėjas per Tarnybos nustatytą ne trumpesnę kaip 5 darbo dienų terminą pateiktų Tarnybai papildomus dokumentus, duomenis ir (ar) skaičiavimus, būtinus Aprašo 39 punkte

nurodytoms reguliavimo apskaitos ataskaitoms ir (ar) kitiems kartu su jomis pateiktiems dokumentams, duomenims ir (ar) skaičiavimams įvertinti ir (ar) detalizuoti.

43. Aprašo 39 punkte nurodytos reguliavimo apskaitos ataskaitos ir kartu su jomis ar papildomai pateikti dokumentai, duomenys ir (ar) skaičiavimams sudaro nedalomą finansinės informacijos visumą.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

44. Teikėjas už Aprašo nesilaikymą atsako Pašto įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis.

45. Tarnybos veikimas arba neveikimas, susiję su Aprašo taikymu ir įgyvendinimu, gali būti skundžiami Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis.
